

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 30CoE/34/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5717208256
Dátum vydania rozhodnutia: 03. 12. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jana Martinčeková
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2019:5717208256.1

Uznesenie

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jany Martinčekovej a členov senátu JUDr. Zuzany Jančárovej a JUDr. Jany Vargovej (sudca spravodajca), v exekučnej veci oprávneného: Intrum Slovakia s.r.o., so sídlom Mýtna č. 48, Bratislava, IČO: 35 831 154, právne zast.: JUDr. Ján Šoltés, advokát, so sídlom R. č. XX, P., proti povinnému: Y. Q., nar. XX.XX.XXXX, bytom T. č. XXX/X, Q. Y. O., o vymoženie 1 913,56 € s príslušenstvom, ktorá exekúcia je vedená Exekútorským úradom Mgr. Jozefa Deáka, so sídlom X. č. XX, P. P. pod sp. zn. EX 15569/2017, v štádiu konania o návrhu povinného na zastavenie exekúcie, na základe odvolania povinného proti uzneseniu Okresného súdu Martin č. k. 17Er/2986/2017-104 zo dňa 02.10.2018, takto

rozhodol:

Uznesenie súdu prvej inštancie p o t v r d z u j e vo výroku III., ktorým súd návrh povinného zo dňa 15.10.2017 na zastavenie exekúcie vo zvyšnej časti zamietol.

Uznesenie súdu prvej inštancie vo výrokoch č. I., II., IV., V. z o s t á v a nedotknuté.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým uznesením súd prvej inštancie vo výroku č. I. exekúciu v časti vymáhania uloženej povinnosti vo výške 240 € a prislúchajúceho príslušenstva vyhlásil za neprípustnú, výrokom č. II. exekúciu v časti vymáhania uloženej povinnosti vo výške 240 € a prislúchajúceho príslušenstva zastavil, vo výroku č. III. návrh povinného zo dňa 15.10.2017 na zastavenie exekúcie vo zvyšnej časti zamietol, vo výroku č. IV. námietkam povinného proti trovám exekúcie v časti odmeny súdneho exekútora, ktorú vyčísluje na sumu vo výške 294 € s DPH spolu s prislúchajúcim príslušenstvom, vyhovel a výrokom č. V. námietky povinného proti trovám exekúcie vo zvyšnej časti zamietol. Konštatoval, že exekúcia je vedená na základe návrhu oprávneného doručenom súdnemu exekútorovi dňa 31.03.2017 na podklade exekučného titulu, ktorým je právoplatný a vykonateľný platobný rozkaz Okresného súdu Martin č. k. 15C/137/2016-28 zo dňa 22.08.2016. Dňa 18.10.2017 povinný predložil súdu prvej inštancie podanie označené ako „Žaloba - Návrh na zastavenie exekúcie podľa § 57 ods. 1 písm. a), b), f), g), h)“ a podanie označené ako „Návrh na zastavenie - odklad exekúcie bez blokovania“. Súd prvej inštancie pri aplikácii ust. § 124 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len CSP) v spojení s ust. § 9a ods. 1 zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (ďalej len Exekučný poriadok) posúdil podania podľa ich obsahu ako námietku proti trovám exekúcie a návrh na zastavenie exekúcie. Návrh na zastavenie exekúcie povinný zdôvodnil tvrdením, že po vzniku exekučného titulu nastali okolnosti, ktoré viedli k zániku vymáhaného nároku, ktoré bránia jeho vykonateľnosti a ďalej sú tu iné skutočnosti, pre ktoré je exekúcia neprípustná. Tvrdil, že exekučný titul nie je právoplatný ani vykonateľný, nakoľko sa z dôvodu porušenia jeho ústavných práv nikdy nezúčastnil súdneho konania, hoci mal právo, aby sa vec prerokovala v jeho prítomnosti. Povinný je toho názoru, že sa jednalo o spotrebiteľský spor na základe formulárovej typovo predtlačenej zmluvy a súd mal z úradnej povinnosti prihliadnuť na neprijateľné zmluvné podmienky. Povinný spolu s návrhom na zastavenie exekúcie predložil aj dôkaz o zaplatení sumy v celkovej výške 880 €. Je toho názoru, že jeho povinnosť plnenia sa skončila zaplatením, ktorým mu vznikol preplatok vo výške 1 057,12 €, o ktorú

sumu sa oprávnený bezdôvodne obohatil. K námietke zániku vymáhanej pohľadávky súd prvej inštancie uviedol, že táto je dôvodná len v časti sumy vo výške 240 €. Z povinným predložených čiastočných úhrad, ktoré boli potvrdené aj oprávneným, plyní, že úhrady v rozsahu 480 € boli zohľadnené na základe návrhu oprávneného obsiahnutého v návrhu na vykonanie exekúcie pri vydávaní samotného poverenia na vykonanie exekúcie, pričom po vydaní poverenia boli vykonané už len dve úhrady v rozsahu 240 €, v ktorej časti je tak dôvodné exekučné konanie zastaviť. Pokiaľ ide o tvrdenie povinného, že platobný rozkaz dosiaľ nie je právoplatný a vykonateľný, uvedené súd prvej inštancie nemal preukázané, keďže z jeho zistení vyplynulo, že platobný rozkaz bol povinnému doručený do vlastných rúk na adresu jeho trvalého pobytu dňa 09.09.2016 a právnomu zástupcovi oprávneného na adresu jeho sídla dňa 05.09.2016, čoho dôkazom sú obomi stranami podpísané doručky zažurnalizované v súdnom spise sp. zn. 15C/137/2016. Platobný rozkaz nadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť dňom 27.09.2016, čím sa stal spôsobilým exekučným titulom. Pokiaľ povinný žiada o preskúmanie vydaného exekučného titulu, súd prvej inštancie uvádza, že nie je v kompetencii exekučného súdu preskúmať rozhodnutia súdov, resp. ich postup v konaní. Ak sa povinný chcel brániť proti už vydanému rozhodnutiu, mal využiť všetky opravné prostriedky, o ktorých bol poučený v platobnom rozkaze. Toho času už exekučnému súdu prináleží preskúmať len okolnosti, ku ktorým došlo po vydaní exekučného titulu, tzn. otázku vykonateľnosti exekučného titulu a otázku zániku vymáhanej pohľadávky. Vzhľadom na skutočnosť, že predmetný exekučný titul naďalej existuje ako vykonateľný exekučný titul, na jeho podklade možno exekúciu vykonať, resp. pokračovať v jej vykonávaní. Povinný vo svojom podaní neuviedol žiadne okolnosti, ktoré nastali po vzniku exekučného titulu a spôsobili by zánik celého vymáhaného nároku, alebo ktoré by bránili jeho vykonateľnosti, alebo iné skutočnosti, pre ktoré je exekúcia neprípustná. Vzhľadom na uvedené zistenia súd prvej inštancie návrh povinného na zastavenie exekúcie vo zvyšnej časti zamietol.

2. Proti tomuto uzneseniu vo výroku č. III., ktorým súd návrh povinného zo dňa 15.10.2017 na zastavenie exekúcie vo zvyšnej časti zamietol, podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie povinný, ktorý v odvolacích dôvodoch namietal, že exekučný súd pri vystavovaní poverenia na výkon exekúcie neskúmal zákonnosť vydania platobného rozkazu v takom rozsahu, na ktorý bol oprávnený. V tejto súvislosti povinný poukázal aj na ust. § 299 ods. 2 CSP. Povinný je toho názoru, že platobný rozkaz bol vydaný v rozpore so zákonom, teda nemôže sa stať právoplatným ani po uplynutí lehoty na odvolanie. Na skutočnosti, ktoré by poukazovali na to, že platobný rozkaz bol vydaný v rozpore so zákonom, upozornil až keď mu tieto boli známe. Okresný súd pri vydávaní poverenia na vykonanie exekúcie mal skúmať zákonnosť vydania exekučného titulu. Je toho názoru, že mu ústavné práva nemôžu byť odobraté len s odvolaním sa na lehoty. Ďalším odvolacím dôvodom bolo tvrdenie povinného, že v podaní uviedol tiež dôvody, ktoré mali viesť k zániku pohľadávky.

3. Oprávnený vo vyjadrení k odvolaniu zo dňa 08.11.2018 uviedol, že tvrdenia povinného sú účelové s cieľom vyhnúť sa plneniu svojho záväzku, preto navrhol odvolanie v celom rozsahu zamietnuť.

4. Povinný v replike k vyjadreniu oprávneného zo dňa 25.02.2019 najmä namietal voči stanovisku o účelnosti (správne účelovosti, pozn. súdu) konania s cieľom vyhnúť sa splneniu záväzku. Uviedol, že jeho konanie je motivované novou skutočnosťou, a to že nadobudol zistenie o zásadnom porušení svojich spotrebiteľských práv. Uviedol, že vo veci neplatnosti zmluvy je vedené konanie na Okresnom súde Martin.

5. Oprávnený sa k replike povinného nevyjadril.

6. Krajský súd, ako súd odvolací, vec preskúmal v rozsahu a z dôvodov vymedzených v odvolaní (§ 379 a § 380 ods. 1 CSP; z tohto titulu nedotknutým zostalo uznesenie okresného súdu v odvolaní nenapadnutých výrokoch I., II., IV., V.) a bez nariadenia pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario) v preskúmvanej časti uznesenie okresného súdu potvrdil.

7. Podľa § 243h ods. 1 veta prvá Exekučného poriadku, ak tento zákon v § 243i až 243k neustanovuje inak, exekučné konania začaté pred 1. aprílom 2017 sa dokončia podľa predpisov účinných do 31. marca 2017. Pravidlá pre pridelenie vecí exekútorom podľa § 55 ods. 4 a 5 sa použijú len s ohľadom na veci pridelené podľa predpisov účinných po 1. apríli 2017.

8. Vzhľadom na skutočnosť, že exekučné konanie začalo doručením návrhu oprávneného na vykonanie exekúcie súdnemu exekútorovi dňa 31.03.2017, aplikoval odvolací súd vychádzajúc z citovaného ust. § 243h ods. 1 Exekučného poriadku v prejednávanej veci ustanovenia Exekučného poriadku v znení účinnom do 31.03.2017.

9. Podľa § 44 ods. 2 Exekučného poriadku v znení účinnom do 31.03.2017, súd preskúma žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, návrh na vykonanie exekúcie a exekučný titul. Ak súd nezistí rozpor žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie alebo návrhu na vykonanie exekúcie alebo exekučného titulu so zákonom, do 15 dní od doručenia žiadosti písomne poverí exekútora, aby vykonal exekúciu, táto lehota neplatí, ak ide o exekučný titul podľa § 41 ods. 2 písm. c) a d) a § 39 ods. 4. Ak súd zistí rozpor žiadosti alebo návrhu alebo exekučného titulu so zákonom, žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie uznesením zamietne. Súd žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie uznesením zamietne aj vtedy, ak sa navrhuje vykonanie exekúcie na podklade exekučného titulu, ktorý bol vydaný v konaní, v ktorom sa uplatňoval nárok zo zmenky a vyšlo najavo, že vymáhaný nárok vznikol v súvislosti so spotrebiteľskou zmluvou a nebolo prihliadnuté na neprijateľné zmluvné podmienky, obmedzenie alebo neprípustnosť použitia zmenky, alebo rozpor s dobrými mravmi. Proti uzneseniu o zamietnutí žiadosti je prípustné odvolanie.

Podľa § 44 ods. 3 Exekučného poriadku v znení účinnom do 31.03.2017, súd pred vydaním poverenia na vykonanie exekúcie na podklade rozhodcovského rozhodnutia vydaného v spotrebiteľskom spore (4ead) preskúma okrem súladu žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie a návrhu na vykonanie exekúcie so zákonom, či spotrebiteľská rozhodcovská zmluva spĺňa podmienky ustanovené právnymi predpismi, či bolo rozhodcovské rozhodnutie v spotrebiteľskom spore vydané rozhodcom, ktorý bol v čase spotrebiteľského rozhodcovského konania zapísaný v zozname rozhodcov oprávnených rozhodovať spotrebiteľské spory, a pred stálym rozhodcovským súdom, ktorý v čase spotrebiteľského rozhodcovského konania mal povolenie rozhodovať spotrebiteľské spory, rozhodcovské rozhodnutie spĺňa náležitosti podľa osobitného predpisu (4ead) a či je vykonateľné. Ak súd dospeje k záveru, že nie je splnená ktorákoľvek z podmienok podľa prvej vety, žiadosť o udelenie poverenia zamietne. (4ead) Zákon č. 335/2014 Z.z. spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní a o zmene a doplnení niektorých zákonov.

Podľa § 57 ods. 1 Exekučného poriadku v znení účinnom do 31.03.2017, exekúciu súd zastaví, ak

- a) sa začala a rozhodnutie sa dosiaľ nestalo vykonateľným,
- b) rozhodnutie, ktoré je podkladom na vykonanie exekúcie, bolo po začatí exekúcie zrušené alebo sa stalo neúčinným,
- c) zastavenie exekúcie navrhol ten, kto navrhol jej vykonanie,
- d) exekúcia postihuje veci alebo práva, ktoré sú vylúčené z exekúcie alebo nepodliehajú exekúcii podľa tohto zákona alebo podľa osobitného zákona, (6b)
- e) bolo právoplatne rozhodnuté, že exekúcia postihuje vec, na ktorú má niekto právo neprípúšťajúce exekúciu (§ 55),
- f) po vydaní rozhodnutia zaniklo právo ním priznané,
- g) exekúciu súd vyhlásil za neprípustnú, pretože je tu iný dôvod, pre ktorý exekúciu nemožno vykonať,
- h) majetok povinného nestačí ani na úhradu trov exekúcie,
- i) oprávnený nezaplatí súdny poplatok za vydanie poverenia na vykonanie exekúcie,
- j) pri exekúcii predajom zálohu zaniklo záložné právo a oprávnený bol záložným veriteľom,
- k) rozhodol, že majetok štátu podľa § 61c ods. 2 je nevyhnutne potrebný na plnenie úloh štátu alebo na plnenie verejnoprospešného účelu alebo že majetok Exportno-importnej banky Slovenskej republiky podľa § 61c ods. 2 je nevyhnutne potrebný na vykonávanie jej činností a plnenie jej úloh,
- l) je výkon exekučného titulu v rozpore s verejným poriadkom,
- m) rozhodnutie, ktoré je podkladom na vykonanie exekúcie, bolo vydané v konaní, v ktorom sa uplatňoval nárok zo zmenky a vyšlo najavo, že vymáhaný nárok vznikol v súvislosti so spotrebiteľskou zmluvou a nebolo prihliadnuté na

1. neprijateľné zmluvné podmienky,
2. obmedzenie alebo neprípustnosť použitia zmenky, alebo
3. rozpor s dobrými mravmi alebo so zákonom.

6b) Napríklad § 10 ods. 9 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 303/1995 Z.z. o rozpočtových pravidlách v znení zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 386/1996 Z.z., § 18a zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 278/1993 Z.z. o správe majetku štátu v znení zákona č. 72/1999 Z.z.

10. Podstata odvolacích dôvodov povinného spočívala v tvrdení, že exekučné konanie malo byť zastavené, nakoľko je vedené na podklade exekučného titulu - platobného rozkazu, ktorý bol vydaný v rozpore s ust. § 299 ods. 2 CSP, podľa ktorého ak sa uplatňuje právo na zaplatenie peňažnej sumy zo spotrebiteľskej zmluvy a žalovaným je spotrebiteľ, súd nevydá platobný rozkaz, ak spotrebiteľská zmluva alebo iné zmluvné dokumenty súvisiace so spotrebiteľskou zmluvou obsahujú zmluvnú podmienku, ktorá je neprijateľná. Na uvedenú nezákonnosť mal podľa mienky povinného exekučný súd prihliadať pri „vystavovaní“ poverenia. Povinnosť skúmať zákonnosť exekučného titulu bola daná aj po vydaní poverenia v ktoromkoľvek štádiu už začatého exekučného konania. Druhým odvolacím dôvodom a dôvodom pre zastavenie exekučného konania mal byť zánik vymáhanej pohľadávky (hoci v texte odvolania nie je presne vymedzený dôvod tvrdeného zániku pohľadávky, možno naň usudzovať z ďalších podaní povinného doručených exekučnému súdu dňa 18.10.2017 a je ním tvrdená úhrada vymáhanej pohľadávky povinným).

11. Vo vzťahu k prvej vznesenej odvolacej námietke odvolací súd udáva nasledovné: Je možné súhlasiť s tvrdením žalobcu, že podľa ust. § 299 ods. 2 CSP nemožno v konaní, v ktorom sa uplatňuje právo na zaplatenie peňažnej sumy zo spotrebiteľskej zmluvy, ak žalovaným je spotrebiteľ a spotrebiteľská zmluva alebo iné zmluvné dokumenty súvisiace so spotrebiteľskou zmluvou obsahujú zmluvnú podmienku, ktorá je neprijateľná, vydať platobný rozkaz.

12. Pokiaľ by aj v základnom konaní (v ktorom bolo rozhodnuté platobným rozkazom) bolo uplatňované právo na zaplatenie peňažnej sumy zo spotrebiteľskej zmluvy obsahujúcej neprijateľné zmluvné podmienky (ako tvrdí povinný), nemohol by exekučný súd už túto skutočnosť zohľadniť. Povinnosť exekučného súdu pred vydaním poverenia skúmať, či spotrebiteľská zmluva obsahovala neprijateľné zmluvné podmienky, atď., a či bolo v základnom konaní na ne prihliadnuté, vyplýva, ako je zrejmé z citovaného ust. § 44 ods. 2 veta štvrtá Exekučného poriadku len vtedy, ak sa navrhuje vykonanie exekúcie na podklade exekučného titulu, ktorý bol vydaný v konaní, v ktorom sa uplatňoval nárok zo zmenky a vyšlo najavo, že vymáhaný nárok vznikol v súvislosti so spotrebiteľskou zmluvou a nebolo prihliadnuté na neprijateľné zmluvné podmienky, obmedzenie alebo neprípustnosť použitia zmenky alebo rozpor s dobrými mravmi. Skutkový stav prejednávanej veci však nespadal pod citované ust. § 44 ods. 2 veta štvrtá Exekučného poriadku, keďže exekučný titul nebol vydaný v konaní, v ktorom sa uplatňoval nárok zo zmenky.

13. V prejednávanej veci nemožno aplikovať širší rozsah prieskumu exekučného súdu žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, návrhu na vykonanie exekúcie a exekučného titulu, ktorý bol vydaný v spotrebiteľskom spore ani podľa § 44 ods. 3 Exekučného poriadku, nakoľko exekučným titulom nie je rozhodcovské rozhodnutie, vydané v spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní, ale je ním rozhodnutie súdu. Len pre úplnosť odvolací súd dodáva, že pokiaľ by bol exekučným titulom rozhodcovský rozsudok, možno z hľadísk stanovených v cit. ust. § 44 ods. 3 Exekučného poriadku preskúmať formálnu aj materiálnu správnosť rozhodcovského rozsudku.

14. Po vydaní poverenia by mal exekučný súd daný zákonný priestor pre skúmanie neprijateľných podmienok v spotrebiteľskej zmluve, rozporu s dobrými mravmi či zákonom, v zmysle cit. ust. § 57 ods. 1 písm. m) Exekučného poriadku, len ak by vyšlo najavo, že sa v základnom konaní uplatňoval nárok zo zmenky, čo v súdnej veci nebolo splnené. V exekučnom konaní nevyšlo najavo, že by sa v základnom konaní uplatňoval nárok zo zmenky. Túto skutočnosť netvrdil ani povinný.

15. Je možné zhrnúť, že v súdnej veci nebol daný dôvod pre „širší“ rozsah prieskumu exekučného titulu. Pred vydaním poverenia nebol daný dôvod pre postup podľa cit. ust. § 44 ods. 2 veta štvrtá ani § 44 ods. 3 Exekučného poriadku. Po vydaní poverenia nebol daný dôvod pre zákonný postup podľa cit. ust. § 57 ods. 1 písm. m) Exekučného poriadku. Súd prvej inštancie postupoval v súlade so zákonom, ak sa v nadväznosti na návrh povinného na zastavenie exekúcie „obmedzil“ len na skúmanie formálnej stránky vykonateľnosti exekučného titulu, ktorou sa rozumie časový okamih skončenia základného konania a overenie, či sa exekučný titul stal právoplatným a vykonateľným, pričom nevychádzal len z vyznačenej doložky právoplatnosti a vykonateľnosti, ale vzhľadom na vznesené tvrdenie povinného postupoval správne, ak overoval správnosť vyznačenia doložky, vychádzajúc z obsahu súdneho spisu zo základného konania a v ňom obsiahnutých doručeniach. Zistil, že rozhodnutie - platobný rozkaz Okresného súdu Martin č. k. 15C/137/2016-28 zo dňa 22.08.2016 - bolo obom účastníkom konania

riadne doručené (povinnému dňa 09.09.2016 a právnenému zástupcovi oprávneného dňa 05.09.2016), pričom nebol voči platobnému rozkazu podaný odpor. Preto márnym uplynutím lehoty na podanie odporu nadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť dňa 27.09.2016, čím sa stal spôsobilým exekučným titulom. Z uvedeného dôvodu neboli dané ani podmienky pre zastavenie exekúcie podľa cit. ust. § 57 ods. 1 písm. a) Exekučného poriadku.

16. Námietku zvolenej „formy“ rozhodnutia okresného súdu (platobný rozkaz) mohol povinný uplatniť v základnom konaní podaním odporu proti platobnému rozkazu. Táto námietka vznesená až v exekučnom konaní, aj keby hypoteticky v základnom konaní boli dané podmienky, ktoré má na mysli citované ust. § 299 ods. 2 CSP, nemôže byť právne relevantná na účely aplikácie § 57 ods. 1 Exekučného poriadku v exekučnom konaní, vzhľadom na skutočnosť, že rozhodnutie bolo vydané štátnym orgánom (súdom) v rámci jeho právomoci, t. j. nejde o paakt.

17. Odvolací súd ďalej ako nedôvodnú vyhodnotil aj odvoláciu námietku o zániku exekučným titulom priznanej pohľadávky. Pokiaľ ide o tvrdenie povinného, že uhradil sumu 880 €, odvolací súd udáva, že bolo v konaní preukázané, že povinný uhradil túto sumu v splátkach, a to v dňoch: 09.12.2016 - 240 €, 03.01.2017 - 80 €, 17.02.2017 - 80 €, 28.02.2017 - 80 €, 31.03.2017 - 80 €, 03.05.2017 - 160 €, 06.06.2017 - 80 € a 19.09.2017 - 80 €. Exekučným titulom bol povinný zaviazaný povinnosťou zaplatiť sumu vo výške 2 393,56 € spolu s úrokom z omeškania vo výške 8 % ročne z dlžnej sumy od 16.03.2016 do zaplatenia. Oprávnený už v návrhu na vykonanie exekúcie navrhol exekúciu vykonať o sumu poníženú o úhrady povinným vykonané v dňoch 09.12.2016, 03.01.2017, 17.02.2017 a 28.02.2017 spolu vo výške 480 €. Uvedené čiastočné úhrady tak exekučný súd aj zohľadnil pri vydávaní samotného poverenia. Poverenie bolo vydané dňa 29.05.2017 a povinný po vydaní poverenia vykonal ešte dve úhrady v celkovej výške 240 € (dňa 31.03.2017 a 03.05.2017), ktoré v poverení ešte nemohli byť zohľadnené. Vzhľadom na uvedený skutkový stav, pokiaľ ide o odvoláciu námietku povinného voči výroku č. III. rozhodnutia súdu prvej inštancie, dospel odvolací súd k záveru, že súd prvej inštancie vec správne právne posúdil, ak vo zvyšku (t. j. v rozsahu presahujúcom sumu 240 €) návrh povinného na zastavenie exekúcie zamietol, nakoľko pre zastavenie exekúcie v rozsahu prevyšujúcom sumu 240 € neboli splnené podmienky, ktoré má na mysli citované ust. § 57 ods. 1 písm. f) Exekučného poriadku a v konaní nevyšli najavo ani iné dôvody, ktoré má na mysli citované ust. § 57 ods. 1 Exekučného poriadku pre zastavenie exekúcie.

Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je dovolanie prípustné.